

هستم با دو فرزند محصل. مجبور شدم با ۴۵سال سن به خدمت برم اون هم طرح انصار که اصلاً حقوق بیمه و خدمات درمانی ندارد. والله توی پول نون و شیب بچه‌هام هم موندم. شما بگید من چهل و پنج ساله چه به درد شما میخورم که خانواده‌ام این‌قدر دارن زجر میکنند؟ مثل اینکه زندگی هم فقط

متعلق به اون ۴درصدی‌هاست.

■ با سلام و وقت به خیر، چرا تعطیلی پنجشنبه‌ها شامل بیشتر بانک‌ها هست؛ ولی پست بانک و باجه‌های روستایی خصوصاً سرخس حتماً باید دایر باشند؟ چرا تبعیض بین بانک‌ها میگذارند؟ یا دایم تعطیل شوند یا هیچ کدوم.
اکثراً خانم‌ها شاغل در بانک هستند. پس حداقل پنجشنبه‌ها یکی درمیان تعطیلی بذارید یا خانواده و فرزندانشون بیشتر وقت بگذرانند.

■ لطفاً به گوش مسئولان برسونید اگر دلسوز کارگران نانوايي هستند، چون کارشون واقعاً سخته یک پرينت حساب از کارگران نانوايي ها بگیرند. اکثر کارفرماها با این شرایط بد اقتصادی و کار سختشون حقوق کم واریز میکنند و حقشون ضایع میشه.

■ سیدآباد که جدیداً شهر شده، امکانات رفاهی برای مسافرین و راننده‌ای که در این مسیر تردد میکنند ندارد؛ بلکه با اشتباهات غلط و غیر اصولی و غیر کارشناسی اقدام به احداث سرعت گیر که چه عرض کنم، یک تپه کرده‌اند که ارتفاع آن بیشتر از نیم متر است. با این کار بیشتر به خودروهای عبوری خسارت وارد می‌شود. از طرفی خودروها سنگین جهت عبور از این سرعت‌گیرها باید کاملاً آهسته عبور کند که موجب ترمزهای ناگهانی و تصادف می‌شود یا باعث ترکیدن لاستیک. هیچ مسئولی بر احداث این سرعت گیر نظارت نداشته فقط یک کامیون آسفالت ریختن و کمی هموار کردند اونم با شیب تند. سرعت گیر باید استاندارد و دوربین باشه. راه و شهرسازی سیدآباد باید رسیدگی کند.

■ سلام، با الان با پنج نفر مانده‌ایم. دائم میگن بچه بیارین. ما دهکمون بخاطر اینکه اسم‌نویسی کردیم برای همین خودرو طرح فرزندآوری از چهار به هشت رسید. حالا گوشت نیست، برنج هم نباید بچه‌های من بخورن؟ رقتیم کاف‌نت، میگه نمیشه کاریش بکنید. این ماشین به نام شما خورده دهکتون هم پایین نمید. مگه میشه؟ یک پسر دارم دوازده ساله این‌قدر گریه میکنه برای فوتبال. بهش میگم پولم کجا بود.

پاسخ روابط عمومی شهرداری منطقه ۲ به گلایه مخاطب قدس در خصوص وضعیت نامناسب نظافت در محله توس ۶۸

با سلام و خداقوت، نظافت محل گفته شده، انجام شد ضمن آنکه به صورت روزانه نظافت نیز انجام خواهد شد.

■ سلام، گفتن کالابرگ ریختن برای دهک یک تا سه. پس کو؟ ما دهک دو هستیم. رقتم فروشگاه، هیچی شارژ نکردن. چرا با مردم بازی میکنن؟ برنج از پس گرونه، چند وقته نداریم و به بچه‌هام قول دادم کالابرگ ریختن، برم برنج بگیرم براشون. حالا رقتم، میگن شارژ نکردن. این وضعیتی هست که ما داریم. ما کشور ثروتمندی هستیم، چرا باید این جور ی زندگی کنیم؟ به خدا خسته شدیم از این همه گرونی. شب میخوابی، صبح قیمت‌ها دو برابر شدن. ■ سلام، وقتتون به خیر، آخه چرا واریز کالابرگ رو اعلام می‌کنن؛ اما به حساب واریز نمیشه؟ ما دهک سه هستیم. این دولتمردان چرا مردم رو با خودشون دشمن میکنند؟ 🤡

■ سلام، در مورد سهام عدالت میخواستم بگم بچه‌های متولد ۱۳۹۲ چرا نباید سهام داشته باشن؛ ولی بچه‌های سال ۱۴۰۰ به این طرف سهام دارن و به خانواده‌هاشون سبد غذایی و وام میدن؟ چطور باید اون دنیا جواب این همه بی‌عدالتی رو بدین؟

■ یک سؤال در مورد کمک‌معیشتی. چرا به بعضی از مددجویان تعلق میگیره و به بعضی‌ها نه در حالی که همسر معلولیت ذهنی شدید داره؟ دلیل چی میتونه باشه؟ کسی نیست پیگیری کنه ببینه دلیل این بی‌عدالتی چیه؟

■ سلام، لطفاً (فرمان سبز و قرمز شدن) چراغ چهارراه باوطالب رای به دو ماه قبل برگردانید چون یک راننده که تعیین مسیر را نمیفهمد یا توجه نمیکند، راننده‌های پشت سرش را عصبانی میکند و بوق زدن شروع میشود. به گوش مسئولین راهنمایی و رانندگی برسانید. قبلاً در مسیر رفت، گردش به راست نبود. الان اضافه کردن و چون چهارراه شلوغی است باید چراغ گردش به راست نداشته باشد.

■ سلام خدمت مسئولین، ساعت ۲۲ رقتم واسه سرماخوردگی دکتر اورژانس ویزیت بشم، هزینه تریاژ رو گرفتن بدون اینکه حتی نگاهی بکنند. بعد ویزیت دکتر رو آزاد حساب میکنن. وقتی هم گفتم بیمه هستم، گفتن دکتر آزاد حساب میکنه. ناراحتی برو جای دیگه. یعنی چی؟ هر ماه داریم پول زیادی میدیم، بعد ویزیت قبول نمیکتن و داروها هم که فکر کنم بدون نسخه بخری مناسب‌تر دربیاد. این چه اوضاعیه؟ 🤡

■ اعلام کردن کالابرگ ریختن برای دهک‌های یک تا سه. ما در روستا زندگی میکنیم. برای کالابرگ رقتیم شهر، میگن واریز نکنی نشده. خواهشمندم وقتی میدونید صحت داره، اعلام کنید. تا کی باید مردم اذیت بشن؟ 🤡

■ در مورد این معلم‌های بازنشسته که دوباره اومدن تدریس میکنن، آموزش و پرورش لطفاً رسیدگی کنه. این عزیزان موقع استراحتشونه نه تدریس. این همه دانشجو و نیروی جوان، استخدام نکنن تا بیان تدریس کنن نه این بندگان خدا. واسه پسر کم یک معلم فرستادن بیره نمیتونه حرف بزنه. این خانم حوصله خودش رو هم نداره چه برسه به بچه‌ها! لطفاً رسیدگی کنین. ممنون.

■ خدا میدونه کمر همه رو خرد کردن به خصوص قشر ضعیف رو. خدا به حق این شب عزیز حق ما ها رو از کسی که این جوری مردم رو بدبخت میکنه، بگیره. گناه بچه‌ها به گردنمونه. بعدم میگن بچه بیارین. بچه بیارم که بدبختی بکشه؟ خودمون کم کشیدیم؟ گناه دو تا بچه چیه؟

■ سلام، من از استان خوزستان شهر ایده خدمت شما پیام میدم. آشپز هستم؛ ولی به خاطر کارت پایان خدمت که نداشتم، اخراج شدم. مستاجر

خراسان رضوی مشروط به اصلاح قوانین و تعریف زیرساخت‌های نوین می‌تواند به محور اقتصاد خلاق ایران تبدیل شود

تقابل قوانین کهنه صنایع دستی با اقتصاد خلاق

محمد علی رضایی - آرشیم قدس

خلاق امروز نیازمند قوانین جدید، هوشمند، منعطف و آینده‌نگر است. اگر تعریف صنایع دستی به‌روز و نوآوری در قانون پذیرفته شده، بیمه و مالیات اصلاح و حمایت از صادرات و مالکیت فکری تقویت شود، صنایع دستی می‌تواند به یکی از ستون‌های اقتصاد فرهنگ و برند ملی ایران تبدیل شود و زمینه این اتفاق، همگرایی در ابعاد مختلف است.

■چالش اصالت هنر دست در سایه ناکارآمدی قوانین

یکی دیگر از هنرمندان خراسانی که از هنرمندان برجسته حوزه زیورآلات کلکسیون و دارنده چندین نشان ملی است، در گفت‌وگو با خبرنگار ما عنوان می‌کند: قوانین و مقررات موجود در حوزه صنایع دستی نه تنها موجب حمایت از هنرمندان نمی‌شوند؛ بلکه گاهی مانع رشد و خلاقیت آن‌ها می‌شوند. وظیفه هنرمند خلق اثر است؛ اما متأسفانه چارچوب‌های موجود در صنایع دستی سبب می‌شوند خلاقیت هنرمند محدود و گاهی حتی به سرخوردگی منجر شود.

حسین یساول ادامه می‌دهد: جشنواره‌ها، بازارها و فعالیت‌های حمایتی که قرار است در سطوح ملی و بین‌المللی به اجرا برسند، یا اصلاً اجرا نمی‌شوند و یا تنها محدود به گروه‌های خاص هستند و این بی‌عدالتی مانع دسترسی عادلانه هنرمندان به فرصت‌ها خواهد شد. احساس می‌شود در سطح اداری هیچ تخصصی یا دغدغه‌ای برای توسعه بازار و حمایت از هنرمندان وجود ندارد و آن‌ها مجبورند خودشان برای بازار آثارشان تلاش کنند. از طرف دیگر مسئله بیمه و حمایت مالی چندان کارآمد نیست و فقط یک پوشش صوری است و کمک واقعی به هنرمند نمی‌کند. آنچه‌ه نیاز دارد این است که آثارش به صورت مستقیم و بدون واسطه عرضه و ارزش واقعی کارش دیده شود.

وی یکی از مشکلات جدی ر اوضاعیت خانه‌های هنرمندان و مدیریت این فضاها می‌داند و می‌گوید: این خانه‌ها قرار است وقف هنرمندان باشد؛ اما برخی تصمیم‌های ناعادلانه مانند اجاره دادن فضاها به پیمانکاران یا در یافت هزینه‌های اضافی، روند کار هنرمندان را مختل می‌کند. از طرف دیگر متأسفانه بعضی افراد با استفاده از ابزار صنعتی یا لیزر، آثار نیمه‌صنعتی را به عنوان هنر دست عرضه می‌کنند. این موضوع اصالت هنری آثار را مخدوش کرده و موجب سردرگمی خریداران و کاهش ارزش کار هنرمندان واقعی می‌شود.

این هنرمند درباره راهکار توسعه صنایع دستی توضیح می‌دهد: اصلاح قوانین و ساختار اداری، افزایش دانش بازار یابی و هنری مسئولان، ایجاد عدالت در تخصیص فرصت‌ها و حمایت واقعی از عرضه آثار، بخشی از راهکارهای توسعه صنایع دستی است و باید گفت تنها با حفظ اصالت و کیفیت آثار و امکان عرضه آن‌ها در بازارهای داخلی و بین‌المللی، صنایع دستی می‌تواند جایگاه واقعی خود را پیدا کند. هنرمند باید بتواند بدون محدودیت خلق کند، بازار آثارش فراهم باشد و اصالت کارش حفظ شود. اگر این اتفاق نیفتد، نه تنها هنرمند آسیب می‌بیند؛ بلکه هنر دست کشور نیز فرصت توسعه را پیدا نمی‌کند.

■دوگانه قانون و خلاقیت در توسعه اقتصادمحور صنایع دستی

در زمینه نقش قوانین در توسعه صنایع دستی، معاون صنایع دستی اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی خراسان رضوی در گفت‌وگو با خبرنگار ما تشریح می‌کند: با وجود تلاش‌های وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در سال‌های اخیر برای رفع موانع تولید صنایع دستی، گاهی موازی‌کاری‌هایی میان وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی مختلف سبب می‌شود اثرگذاری قوانین کم یا حتی بی‌اثر شود. در خراسان رضوی؛ به‌ویژه در حوزه زیورآلات سنتی و تراش سنگ‌های قیمتی و نیمه‌قیمتی، با چالش‌هایی مواجه هستیم که سایر استان‌ها ممکن است آن‌ها را کمتر تجربه کنند.

سمیه روانخواه ادامه می‌دهد: پیگیر یک موضوع کلیدی هستیم و آن شامل افزایش سقف صادرات نقره‌است. سقف فعلی صادرات نقره محدود به سه کیلوگرم است و در تلاش هستیم این سقف افزایش یابد تا تولیدکنندگان و اتباع بتوانند این محصول را خارج کنند.

وی در پاسخ به این پرسش که مرز استفاده از فناوری مدرن با توجه به اهمیت اصالت و تکنیک، در صنایع دستی کجاست، می‌گوید: این مرز بسیار حساس است. استفاده

طاهره فجر دادولی | در کنار وجود ظرفیت زائرپذیری در خراسان رضوی و به ویژه شهر مشهد، از مجموع ۲۵۰ رشته صنایع دستی موجود در کشور، ۹۲ رشته در خراسان رضوی فعال است که از این تعداد، ۳۲ رشته بومی استان هستند. به عبارت دیگر، از این تعداد رشته، حدود ۳۰ درصد از کل رشته‌های صنایع دستی ایران در خراسان رضوی وجود دارد. از این رو این ظرفیت نه تنها بخشی از هویت فرهنگی این استان را شکل می‌دهد؛ بلکه می‌تواند ظرفیت بالایی برای توسعه اقتصادی ایجاد کند. تولید گلیم و فرش، قرت‌بافی و تولید مصنوعات با گوهرسنگ‌ها افزون بر ارزش فرهنگی، قابلیت تبدیل شدن به محصولی با ارزش اقتصادی را دارند و می‌توانند زنجیره‌ای از کسب وکارهای کوچک و متوسط را در سطح استان ایجاد کنند و یک راهبرد موثر برای تقویت اقتصاد محلی باشند.

اما با وجود ظرفیت‌های بالای صنایع دستی در خراسان رضوی، هنرمندان معتقدند قوانین پیچیده و به روز نبودن قوانین موجب محدود شدن رشد اقتصادی این حوزه در کنار فرایندهای طولانی ثبت کارگاه‌ها، نبود ساختار حمایتی عادلانه و دشواری صادرات شده و فرصت‌های اشتغال، درآمدزایی و گردشگری قابل توجهی در این زمینه وجود ندارد. صنایع دستی خراسان رضوی؛ از هنر سنتی تا اقتصاد خلاق در همین زمینه نقیسه سادات سیف، یکی از هنرمندان در عرصه صنایع دستی خلاق که با ترکیب طلا و صنایع دستی سوغات جدیدی برای زائران پارگه ملکوتی حضرت (رضاع) عرضه کرده، در گفت‌وگو با خبرنگار ما به فقدان تعریف‌های نو در چشش صنایع دستی به عنوان اقتصاد خلاق اشاره می‌کند و می‌گوید: صنایع دستی یکی از ریشه‌دارترین و هویت‌سازترین بخش‌های فرهنگی است که ظرفیت اقتصادی، قابلیت صادراتی و توان اشتغال‌زایی گسترده‌ای دارد. با این حال، این حوزه در سال‌های اخیر بیش از هر چیز از نواقص قانونی و منطقی نبودن مقررات با واقعیت‌های امروز بازار آسیب دیده است؛ مشکلاتی که نه‌تنها مسیر توسعه را کند کرده؛ بلکه موجب شده بسیاری از هنرمندان، کارآفرینان و شرکت‌های خلاق نتوانند از ظرفیت‌های واقعی خود بهره ببرند.

وی به نبود تعریف به‌روز از صنعت خلاق و هنر صنعت می‌پردازد و ادامه می‌دهد: یکی از بنیادی‌ترین چالش‌ها، فقدان تعریف روشن و جامع از مفهوم صنعت خلاق و هنرصنعت در قوانین رسمی کشور است. در حالی که دنیا، صنایع دستی را بخشی از اقتصاد خلاق و عرصه‌ای برای طراحی، نوآوری، فناوری، ارزش افزوده فرهنگی و تولیدات ترکیبی می‌داند؛ اما قوانین داخلی همچنان بر نگاه سنتی تکیه دارند و هنوز صنایع دستی را در قالب همان الگوهای ۱۰۰ سال پیش تعریف می‌کنند؛ اما باید گفت امروز صنایع دستی شامل محصولات فناور، طراحی مدرن، بسته‌بندی نوآورانه، تولید ترکیبی و حتی آثار مبتنی بر استارت‌آپ‌های فرهنگی است. نبود این نگاه تازه موجب شده گروه بزرگی از فعالان اصلاً در هیچ طبقه قانونی جای نگیرند. بازار صنایع دستی در دهه اخیر به طور کامل دگرگون شده و فروش برخط، صادرات خُرد، تولید سفارشی، شخصی‌سازی محصولات و شکل‌گیری برندهای خلاق، مهم‌ترین جریان‌های بازار امروز هستند؛ اما قانون عملاً هیچ‌یک از این تغییرات را به رسمیت نمی‌شناسد. این بانوی کارآفرین در صنایع دستی کشور، نتیجه تطابق نداشتن قوانین با شرایط واقعی و مدرن بازار را نبود چارچوب برای فروش اینترنتی، مشکلات جدی برای صادرات خرد و ارسال بین‌المللی، پیچیدگی و تداخل مجوزها، شناسایی نشدن مشاغل جدید مرتبط با صنایع دستی، نبود حمایت برای کسب و کارهای مبتنی بر طراحی و نوآوری و نبود پشتیبانی قانونی برای برندهای خلاق و شرکت‌های هنری می‌داند و می‌افزاید: قانون وقتی با بازار هماهنگ نیست، هنرمند و تولیدکننده مدام در حال عبور از سدهای نامرئی هستند. از ارسال یک بسته کوچک به خارج از کشور تا فروش برخط، هیچ چیز ساده و روشن نیست.

سیف با توضیح خلأ قانونی مالکیت فکری ادامه می‌دهد: یکی از مطالبات قدیمی هنرمندان، اصلاح قوانین بیمه و مالیات است. در قوانین فعلی، بیمه هنرمندان بسیار محدود، پرابهام و ناکارآمد است. بسیاری از رشته‌های جدید یا شاخه‌های نوآورانه حتی امکان ثبت در فهرست بیمه‌ای را ندارند و در قوانین مالیاتی هم نگاه درستی برای ماهیت صنایع دستی تعریف نشده و گاهی فشار مالیاتی به جای حمایت، تبدیل به مانع می‌شود. در حالی که محصولات صنایع دستی بر پایه خلاقیت، اصالت فرهنگی، طرح و ایده شکل می‌گیرند، قوانین حفاظت از مالکیت فکری هنوز کارآمد و کافی نیست و بسیاری از طرح‌ها بدون اجازه کپی می‌شوند و ثبت طرح دشوار است و هنرمندان ابزار قانونی برای دفاع از آثار خود را ندارند. بخش مهمی از رشد صنایع دستی در جهان از مسیر ترکیب هنرهای مختلف، استفاده از فناوری و به‌کارگیری مواد جدید اتفاق افتاده؛ اما در ایران، قوانین از تولیدات ترکیبی حمایت نمی‌کنند و این موضوع شامل ترکیب صنایع دستی با طلا و نقره، تولید آثار مبتنی بر فناوری، استفاده از طراحی صنعتی در صنایع دستی و خلق محصولات ترکیبی خلاق و مدرن می‌شود. نوآوری در قانون تعریف نشده و وقتی محصولی کمی متفاوت‌تر از قالب سنتی باشد، نه قابل ثبت است، نه قابل حمایت و نه حتی در دسته‌بندی رسمی صنایع دستی قرار می‌گیرد و در این مرحله خلاقیت در صنایع دستی متوقف می‌شود.

این بانوی هنرمند با تأکید بر اصلاح قانون به عنوان ضرورت فوری برای توسعه واقعی صنایع دستی ایران تشریح می‌کند: بازار و نسل هنرمندان و روش‌های تولید تغییر کرده و اقتصاد